

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ana María Páez Juárez

Strona pozwana: Nobel Plásticos Ibérica S.A.

Pozostałe strony: Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) i Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

1) Czy należy uznać za osoby niepełnosprawne, do celów stosowania dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, zgodnie z jej interpretacją zawartą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, pracowników zakwalifikowanych jako osoby szczególnie wrażliwe na określone rodzaje ryzyka w przypadku, gdy ze względu na ich cechy osobiste lub znany stan biologiczny są oni szczególnie wrażliwi na ryzyka związane z pracą i z tego powodu nie mogą zajmować niektórych stanowisk pracy, gdyż może to stwarzać zagrożenie dla ich zdrowia lub dla innych osób?

Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, sąd przedkłada następujące pytania:

2) Czy stanowi akt dyskryminacji bezpośredniej lub pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE decyzja o zwolnieniu pracownicy z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w przypadku, gdy osoba ta ma stwierdzoną niepełnosprawność, gdyż jest ona szczególnie wrażliwa w odniesieniu do niektórych stanowisk pracy ze względu na jej dolegliwości fizyczne i w związku z tym ma trudności, aby osiągnąć poziom wydajności wymagany do tego, aby nie była zagrożona zwolnieniem z pracy?

3) Czy stanowi akt dyskryminacji bezpośredniej lub pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE decyzja o zwolnieniu pracownicy z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w przypadku, gdy osoba ta ma stwierdzoną niepełnosprawność, gdyż jest ona uznana za szczególnie wrażliwą w odniesieniu do zajmowania niektórych stanowisk pracy z powodu jej dolegliwości fizycznych, a wspomniana decyzja została podjęta, w świetle różnych kryteriów wskazania, m.in. w oparciu o wszechstronność na wszystkich stanowiskach pracy, w tym na tych, których nie może zajmować osoba niepełnosprawna?

4) Czy stanowi akt dyskryminacji pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78/WE decyzja o zwolnieniu pracownicy z przyczyn ekonomicznych, technicznych, organizacyjnych i produkcyjnych w przypadku, gdy osoba ta ma stwierdzoną niepełnosprawność i w związku z tym została ona uznana za szczególnie wrażliwą w odniesieniu do zajmowania niektórych stanowisk pracy z powodu jej dolegliwości fizycznych, które były powodem długich okresów nieobecności w pracy lub przebywania na zwolnieniu lekarskim przed zwolnieniem z pracy, a wspomniana decyzja została podjęta, w świetle różnych kryteriów wskazania, m.in. z uwagi na nieobecności tej osoby w pracy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 15 czerwca 2018 r. – Antonio Bocero Torrico / Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

(Sprawa C-398/18)

(2018/C 294/47)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Bocero Torrico

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Pytania prejudycjalne

Czy art. 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu krajowego, który wymaga w celu skorzystania z wcześniejszej emerytury, by kwota należnej emerytury była wyższa od minimalnej emerytury, która przysługiwałaby zainteresowanemu na podstawie prawa krajowego, przy czym pojęcie „emerytury należnej” interpretowane jest jako emerytura faktycznie wypłacana tylko we właściwym państwie członkowskim (w tym przypadku w Hiszpanii), bez uwzględnienia faktycznie przysługującej emerytury, którą zainteresowany może otrzymywać z tytułu innego świadczenia takiego samego rodzaju w innym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 18 czerwca 2018 r. – Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV / Autoriteit Consument en Markt

(Sprawa C-399/18)

(2018/C 294/48)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vereniging Gasopslag Nederland, TAQA Onshore BV, TAQA Piek Gas BV

Strona pozwana,: Autoriteit Consument en Markt

Pytania prejudycjalne

Czy z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 ⁽¹⁾ r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (rozporządzenia w sprawie gazu) jest zgodne stosowanie jednolitej taryfy dla zdolności przesyłowej, w ramach której przeprowadza się różnicowanie nie na podstawie rodzaju użytkownika sieci, lecz na podstawie zakontraktowanej zdolności przesyłowej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 18 czerwca 2018 r. – Herst, s.r.o. / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-401/18)

(2018/C 294/49)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herst, s.r.o.

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

1) Czy za podatnika w rozumieniu art. 138 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) należy uznać każdego podatnika? Jeśli tak nie jest, to w odniesieniu do których podatników przepis ten ma zastosowanie?